

عنوان مقاله:

بررسی باغ ایرانی وکوشک های نه قسمتی درباغ

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی نوین (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم محسن حقیقی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه غیرانتفاعی آفاق

سعید خوش نیت - استادیار دانشگاه غیرانتفاعی آفاق

خلاصه مقاله:

کوشک مهمترین عنصر معمارانه در باغ های ایرانی و نشان دهنده نهایت ذوق و هنر در ترکیب باغ و بناست. معمولا این بناها را در فضای میانی باغ و در محل تلاقی دو محور طولی و عرضی به گونهای می ساختند که از چهار طرف دیده شده و تاثیر ترکیب هندسی چهارباغ ایرانی را دوچندان کند. اگرچه بهلحاظ شکل و دستهبندی ساختاری، گونه های متفاوتی از این فضاها در ترکیب باغ های ایران دیده می شود. با این وجود، بناهای با تقسیمات نه قسمتی در کوشک باغ های ایرانی استفاده های گسترده دارند. اینکه چرا این گونه از معماری خاصی نه قسمتی از دوره هخامنشی تا قاجار در باغ های ایرانی از اقبال فراوان برخوردار شدند سوالی است که این نوشتار به دنبال پاسخگویی به آن است. سوال دیگر این است که در شرایط یکسان و در قلب چهارباغ ایرانی چرا این نقشه بعضا به صورت کاملا بسته (چهارصفه) و در پارهای از مواقع ترکیبی از فضاهای بسته و نیمه باز به صورت نقشه هشت بهشت و در مواردی اندک همانند عمارت مرکزی قصر قاجار در تهران به شکل کاملا نیمه باز (آلاچیقی) اجرا شده است نتایج این بررسی نشان می دهد که وجود چهار نمای همگن که به محوره های چهار باغ باز می شود، به قدرت بخشی توده معماری بر توده منظر و همچنین یکی شدن و ادغام فضایی آنها کمک شایانی کرده است و اصولا معماری سلسله مراتبی در قلب ساختار چهارباغ، جوابی مناسب تر از فضای نه قسمتی نخواهد یافت. همچنین نحوه استفاده اقلیمی فصلی در کنار عملکرد زیستی تشریفاتی و بعضا مراسمی، جهت جوابگویی به خواسته های حکومتها را میتوان از دلایل عمده تفاوت ساختاری این کوشک ها در قلب چهارباغ ایرانی برشمرد.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، کوشک، چهارصفه، هشت بهشت، ابنیه نه قسمتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723548>

